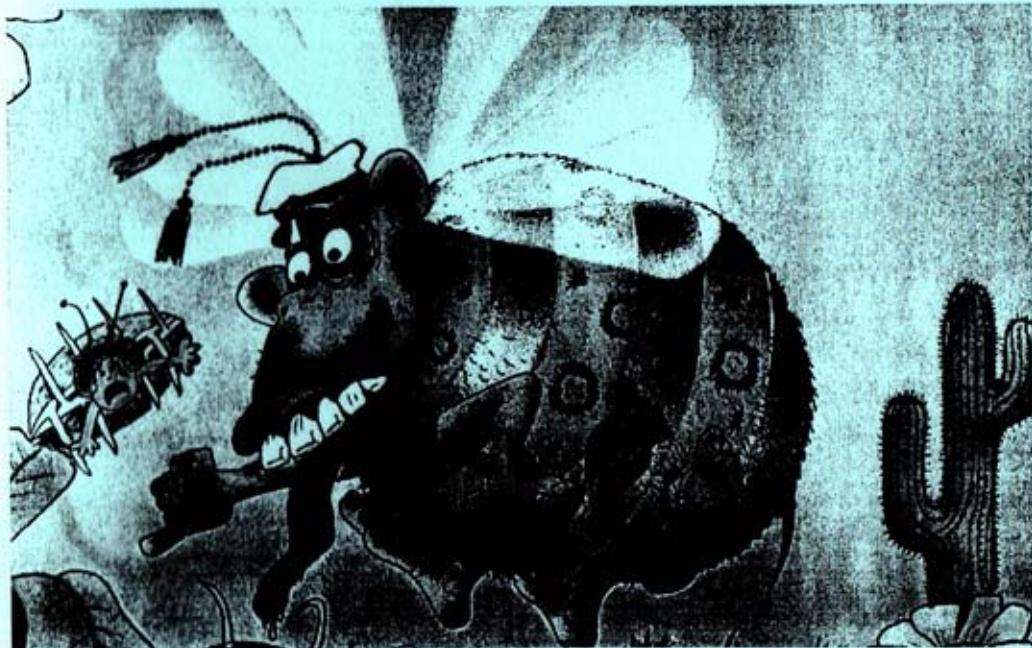

Sperminailo

TERMINAALI NUMERO 2 HUHTIKUU 26

WAPPU SPECIAL IRTONUMERO $\sum_{k=1}^{\infty} \frac{1}{k+1} \left(\frac{1}{13}\right)^k \text{mk}$

HEIPPARALLAA

Tässä on nyt jo ensimmäinen numero tullut ulos painosta ja siis kokemusta on jo niin per****sti. Mutta kuten toimituskunta jo aikoinaan päätti on WAPPU-numero saatava ulos, melkein hinnalla millä hyvänsä. Sittä ja myös ensimmäisen lehden pienistä alkuvaikeuksista johtuen on aikataulu ollut mitä se nyt on. Mutta nyt ainakin tietää sen, että lehden saa tarvittaessa äkkiäkin kokoon. Luultavasti.

Ajatelkaa ,Wappu on jo ensi viikolla. Eli ahkerimmat ovat jo chtineet aloittaa tämän Teekkareille niin jalon juhlan. Ehkä (lue: luultavasti) kaikki eivät saa tästä opusta käsiinsä ennen Wappua ,mutta siihen licenee syynä se, että ahkerat "opiskelijat" aloittavat tunnetusti harjoittelun jo kauan ennen koetta, saavuttaakseen taatun tuloksen ja sanoohan jo vanha teekkarisanontakin, että Wappu on \pm 1 viikko. Mutta on kunnioitettava saavutus jos se (Wappu) kestää sanotaanko edes sen - viikon, sillä sitä ei usko kuinka paljon yksi viikon juhliminen kuluttaa sekä ruumiillisesti (lue: maksa) että taloudellisesti. Joten tässä yksi neuvoo: aloita varovaisesti esimerkiksi edellisen viikon lauluillassa ja jatka siitä sitten perjantain ja lauantain kautta sunnuntaiseen kirkkovenesoutuun, johon yhä

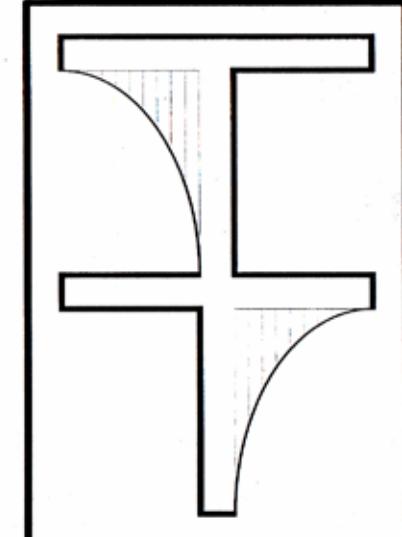
kaivataan suhteellisen selviä ja hyväkuntoisia vapaachoisia. Sunnuntai onkin eräänlainen välipäivä, jolloin vedetään henkeä lopullista koitosta varten. Maanantaina ja myös muina Wapun jäljelläolevina päivinä on vain yksi neuvo, seuraa virtaa eli jos näet esimerkiksi 10 Teekkarin/fuxin menevän johonkin suuntaan niin seuraa, sillä pahimmassa tapauksessa joudut joidenkin tuntemattomien kanssa juhlimaan ja parhaimmassa taas näet kaikki Wapun eri pippalot. Mutta vielä yksi varoituksen sana, aloita tarpeeksi varovaisesti sillä viikko on pitkä aika. Ja tässä kuten kaikessa muussakin, Pohjakunto on kaiken A ja O. Eli kunnon tulokseen pääsee vain harjoittelemalla ja taas harjoittelemalla.

Mutta niinhän se on, että Wappuja tulee ja Wappuja menee ja siti jokainen niistä on oma ainutkertainen kokoemus, josta taatusti jää muistoja olivat ne sitten hyviä tai huonoja, yleensä kyllä onneksi hyviä. Ja onpahan ainakin kerrottavaa muille tai sitten kaveriitteen on kerrottava sinulle, mitä sitä on tullut tehtyä Wapun huumassa. Mutta muista, Wappu on vain kerran vuodessa ja Joulu on sentään joka vuosi.

Hyvää ja antoisaa Wappua !

SISÄLLYSLUETTELO

- 2 Pääkirjoitus
- 3 Sisällysluettelo
- 4 Puheenjohtajan palsta
- 5 OTiT & SIK 2. vsk:n saunailla
- 6 Yo Åre!
- 9 Juuret
- 10 Eläinsatu
- 11 Ystäväni Rob
- 14 Kotimaan pitkä
- 20 Jäynäkisat
- 24 Wappuinfo

TERMINAALI

Oulun Tietoteekkarit ry:n pää-äänenkannattaja

Julkaisija: Oulun Tietoteekkarit ry,
Linnanmaa, 90570 Oulu
Email: terminal@stekt.oulu.fi

Päätoimittaja:
Art director:
S&M kolumnisti:
Toimituksen sihteerikkö:

Harri Annala
Juha Kokkonen
Vesa Timonen
Ulla Elsilä

Toimitus jättää kirjoittajille vastuun heidän mielipiteistään.

PAAVO LEINONEN
Oulun Tietoteekkarit ry:n puheenjohtaja

OULU 16.4.1991

HUOMENTA!

Taas on tekkareiden aika herätä talviunestaan, opiskelut voi hyvällä omallatunnolla heittää syrjään muutamaksi kesäkuuksi. Ja Wappukin on ovella, ollankos sitä oltu "kiltteinä", phuksit? Miten lienee fuxipisteiden kanssa? Ja TeekkariLakkia ei sitten saa, ellei Wappuna ui. Muistakaakin tulla sitten Wappuaamuna lakinukseen, ettei tarvitse Äitienväivänä tulla lakkiaan ruikuttamaan...

Sattuipa tässä keväällä sellainenkin tapahtuma, että Oulun yliopiston teknillisen tiedekunnan sähköosastolta, tietotekniikan koulutusohjelmasta, valmistui ensinmäinen diplomi-insinööri. Valmistuja oli Pekka Koponen, kiltamme ensinmäinen puheenjohtaja ja muutenkin monessa

mukana ollut henkilö. Otamme osaa, Pekka... :-)

Mitenkäs on opintojen laita? Kiinnostaako opiskelu? Tuleeko luennolla ja laskarcissa käytyä? Opiskeluolosuhteet ovat mielestäni Oulussa hyvät, kunhan katto pitäisi vettäkin sillointällöin. Opiskelijatyöasematkin paranevat syksyn mennessä huomattavasti. Opetuksen laadussa ja opiskeluahkeruudessa sensijaan saattaisi olla parantamisen varaa, molemminpuolin.

Miksi kevät tulee aina talven jälkeen? Miksi puhelinjohto on musta? Miksi R-napissa ei pala valo? Näitä ja muita Elämää Suurempia Kysymyksiä voi taas pohtia esimerkiksi seuraavassa tentissä.

ERÄS PAIKALLA OLLEISTA

OTiT & SIK 2.VSK SAUNAILTA

Oli raikas talvinen ilta, linnut lauloivat, aurinko paistoi ja pakkasta oli juuri mukavasti, eli se piti miclen virkeänä ja kuitenkin sitä oli senverran paljon, että ei hankeen viitsinty mennä lepämään.

Tämä kokoontuminen oli järjestetty yliopiston saunaalle ja paikalla oli OTiT:n ja SIK:n 2. vuosikurssin opiskelijoita. Sauna oli ainakin minulle henkilökohtaisesti mukava yllätyks. Paikalla oli kiitettävästi väkeä ja erittäin aktiivista sellaista. Olikin miettä ylentävä näky kun opiskelijatoverit saapuivat pusseineen ja olipa muutamalla jopa oma korikin mukana ja koska aikomus oli sauna, niin sinne me sitten vauhdilla siirryimmekin.

Saunassa ja saunan jälkeen juttelimme mm. Mugilupista ja udesta salaseurasta ja sen perustamisesta nimittäin Alan Michistä. Illan kulussa muutamat henkilöt, nimiä tässä mainitsematta, harrastivat liikuntaa, tai

ennenemminkin eräänlaista drag race kilpailua välineenä potkulaudat. Tämä ainakin minun mielestani oli niin mieliinpainuva näky, että pyysimmekin siitä uusinnan, jolloin paikalle hankittiin myös kamera tallentamaan tämä näky myös jälkeemme tuleville uusille tekniikan opiskelijoille eli suomeksi fuxcille.

Ja kuten saunaillioissa yleensä, sitten taas saunattiin. Ja parannettiin nestehukkaa ja saunattiin ja... Kun lopulta nestemäiset virvoikkeet (lue: kaljat) oli juotu niin alkoi hidast valuminen keskustan suuntaan, missä onnckscemme oli vielä ko. virvoitteita saatavina, mutta tämähän kieltemmästä on aivan normaali käytäntö.

Huhu kertoo, että osa paikalla olleista löysi vasta pitkällisen etsiskelyn jälkeen ulos ah tästä niin ihanasta opinahjostamme, mutta schän on ymmärettävä, sillä cihän pääaulaa tunnistaa helposti vielä parin vuoden opiskelun jälkeen.

YO ÅRE!

3.2.1991 klo varhain, suotuisan sään ja leppoisan ilmapiirin saattelemana lähti SIK:n perinteinen hiihtocursio Oulusta matkaan, tulevana määränpäännä Ruotsi, Åre.

Alkumatka

Aikainen herärys jättää jälkensä (ainakin osaan) tämänkin excursion innokkaisiin matkamiehiin ja -naisiin, jotka panostavat univelen tasaamiseen. Vaasan saavuttaessa oli univelat tasailtu, joten pääsimme muita mutkitta odottelemaan lautalle pääsyä. Kun lautta vihdoin irtosi satamasta, olikin jo karmiva näkä, eikä auttanut muu kuin mennä Steak Houseen syömään seisovaltaa pöydästä possua ja hiehoa...

Röyh! Tax-freeen aika. Vanhana Alppihöylänä silmiin sattui heti pari mielenkiintoista tuttavuutta, nimittäin Stroh Rum 60% ja Jägermeister. Harmi vain, että pohjoinen lainsäädäntö luokittelee 80% Stroh:in huumeeksi, sillä maultaankin se olisi ollut parempi ostos.

Saunaan...

Siinä saa suomalainen mies shokin mennessään ruotsalaiseen "saunaan". Höyrykaappissa ei ole tarkitus heitellä vettä kiukalle, koska komerossa ei ole edes lattiakaivo. Pikaisen tutkiskelun jälkeen lähin lattiakaivo löytyy suihkuapin sisältä. Hienoa työtä olivat pojat tehneet... alumiiniset kynnykset, jotka oli tiivistetty lattiaan. Upeata! eipähän vesi pääsee levämään pitkin lattiaa, kun suihkussa asustaa, mutta eipä myöskään roiskuneet vedet pääse lattiakaivoon. No ei ne alumiinilistat ole ennenkään ketään pitäelleet, ei muuta kuin lattiasta irti ja juuriharja välissä. Ylimääräisten vesien valuminen saunaasta pois ei ollut tämänkään ratkaisun jälkeen

kiittäväää, koska lattia oli kallellaan väärään suuntaan (lattialla saattoi olla vettä n.10 cm), mutta saipa nyt ainakin kumilastalla vedelyä vedet suihkun puolelle.

Mokomaa kiuasta ei ollut varmaan lämmitetty vuosisatoihin, sillä niin verkkaista oli kivien lämpäminen, vaikka termostaatti oli maksimissaan. Sauna oppi kuitenkin tavoille viikon aikana, kun sitä pidettiin pääällä vähintäänkin 6 tuntia päivässä maksimi tehoilla. Saunomisesta tuli (ainakin meidän mökille) pakkomielle viikon kuluessa. Pari kertaa päivässä, tulipa joskus oltua kolmekin kertaa saunaissa illan aikana.

Saunomisessahan kulu olutta ja siitä meinaskin tulla ongelma. Lautalta ostettu six-packki ei kauaa kestää ja niinpä piti tehdä Systeemiin tilaus. Ongelma vain kärjistyti seuraavan päivän noutoreissulla, kun noutopisteen rahastaja alkaa tivaamaan identiteeskurttia. Pah! kellä nyt henkkarit olisi mukana olleet, mutta onneski pelastaja löytyi lähetä (hyvä Marko!) ja 24 tölkin satsi saatiani lunastettua sauna käyttöön.

Nousut

Onneski kukaan ei viitsinyt kiivetä parvekkeellemme 2 kerrokseen, sillä silloin olisi iskenyt akuutti alkoholiongelma. Pullot oli parasta pitää pihalla, koska jäätäkäppi ei olisi muuten muuta mahtunutkaan. Iltasella alkoi pakkasta olla kymmenen asteen paremmalla puolella, joten juomat olivat "absoluutisessa" lämpötilassa. Oluiden jäähdyttäminen pihalla vaati tarkkaa ajantajua, jotta ne eivät pamahtaisi jäähän. Oikealla

ajoitukesella tulos oli kuiten mitä nautittavin...

Tulipa opittua illanviettojen yhteydessä uusi päässälaskutaitoon pohjautuva peli: Skip-Skop (vinkki: 72:n kohdalla EI kannata sanoa SKIP, koska 72 EI ole 7:llä jaollinen luku, kuten eräs Sähköläinen väitti (ja joi) kolme kertaa).

Varsinainen kylä oli onneski riittävä kaukana moleistemme, joten eipä tullut joka ilta kulettua paikallisissa ravintoloissa. Ruotsalaisten ravintoloiden hintataso huomioon ottaen aiheutui em. järjestelyistä huima säestö. Intouduimme kuitenkin joukolla lähtemään kylille, suuntana SunWingin yökerho NightWing. Suunnitelmissä meinasiv melkein tulla stoppi NightWingin ovella, lipun hinta 80 kruunua. Pikaisten neuvotteluiden ja rahan lainausten jälkeen päätimme mennä kuitenkin sisälle. NightWingissä oli mainio rockmusikaali näytös, joka osaltaan vaikuttii lippujen hintaan, mutta kokonaisuudesta musikaalin ansiosista jää positiivinen kuva.

Laskut

Tykit jauhoivat lunta yötäpäivää rinteisiin, eikä lunta ollut sitenkään liikaa. Varsinkin siirtoreitit olivat huonossa kunnossa - tuli nimittäin karautettua kiville siirtoreitillä alle 5 minuutin kuluttua nousta. Säät olisivat voineet olla paremmatkin, mutta saimmehan kokemusta niin kevyestä tuulen vireestä kuin puolipilvisestäkin ilmasta. Pärstää meinasiv vain jymähtää jäähän, kun tuolihissi pysähtyi kesken nuosun. Viima oli sitä luokkaa, että sai pidellä kiinni pähineestä, ettei se

lähtenyt lentoona. Hissiyhtiön edustaja jutteli mukavia ja soitteli musaa kovaänisistä, ettei porukka hermostuisi hississä ja hyppisi alas. Vihdoin hissi nytkähtää liikkelle, mutta eipä sitenkään riemu kestää kovin kauaa - uusi ensinmäistä pidempi seisokki.

Hienoja kaatoja ja kuperkeikkojakin nähtiin rinteissä, niin muiden kuin meidän tekemini. Eräs parhaista on kuitenkin Tietoteekkari nn:n tekemä kaato rinteentä loppupäädessä. Itsensä lisäksi hän sai kumoon sähköteekkarin ja kaksi tuntematonta ruottalaisborjeja.

Omaksi ilokseen seurueemme havaitti Åren rinteissä kiittetevän määrän edustavia permilla-, bodil- ja gunilla-lajityypin edustajia. Eräden henkilöiden kohdalla jouduttiin kuitenkin käymään spekulointia mahdollisista börjemäisyteen viittaavista piirteistä ja saattoipa pernilla ollakin Sven-Ulof...

Paluu

Paluumatkalle lähdettiin jälleen kerran ennen kukon pieraisua. Nukkumiseksi meni matkustus alkuksi, mutta virkosihan tuota Umeåan tultaessa. Lauttamatkalla kävimme syömässä samat sörselit kuin mennessäkin ja Jägermeisterin maine oli levinnyt, mitä nyt tax-freeen ostoksista saattoi päättää.

Takaisin Ouluun saavuttiin maanantaina aamuyöllä rasittavan matkan uuvuttamina. Matkasta jää muistoiksi hauskoja iltoja ja rajua ruttausta rinteessä. Ihan kiva homma, mutta eihän Ruotsi Alppeja voi voittaa...

Tietoteekkari-vitsejä part 2 - Puppe

Montako tietoteekkaria tarvitaan vaihtamaan yhtä hehkulamppua?
-Ei yhtään, sillä hehkulampujen vaihto on neekereiden homma.

Mikä on musta ja kulkee tiellä?
-Tietysti tietoteekkari, sillä kossu miehen tiellä pitää.

SYSTEPO OY

UNIX-pohjaiset

- Talous- ja henkilöstö-hallinnon järjestelmät
- Työasema-arkkitehtuurin perustuvat rakentamisen ja teollisuuden järjestelmät

systebo oy

Ahjotie 1, 90150 OULU
Puh. 981-333 344
Fax 981-339 317

VENDE

JUURET

Jatkokertomus "Juuret" osa 1/4. Ison Madon ja Simpanssin raju taistelu. Onko elämä lähtöisin Ison Madon visvasta vai Simpanssin ahterista? Milloin kuvaan astuu mukaan Kunta Kinte?(toimituksen huom. ensi jaksossa). Urkin syntymä ja ihmiskunnan kehityksen alkutaipaleet.

Ennen ihmisiä maapalloa hallitsi universiumin Iso Mato. Mato oli muinainen demoni, joka pystyi magiallaan siirtämään vuoria. Vuorten rinteillä kasvoi niljakasta visvaa, joka oli loppujen lopuksi peräsin Isosta Madosta. Visva oli sen kuolaa.

Madolla oli syynsä kuolata, sillä sen suuri vihollinen, Marsin valkomaaginen Simpanssi, yritti kahlita Madon loppumatonta vallannälkää. Kun nämä mahtavat maagiset olennot kohtasivat maapallon rata muuttui ja kivet sinkoilivat vuorenrinteillä. Niin rajua oli taisto.

Simpanssi oli aina hiukan alakynnessä, mutta se sai käännettyä homman edukseen maagisella taikakalulla eli omalla perseellään. Perse oli helakan punaisena niin kiihottava, että madolla ryöpsähti visvaa, jota tuli niin paljon, ettei mato enää kyennyt taiselemaan, vaan liukasteli omassa jankissaan.

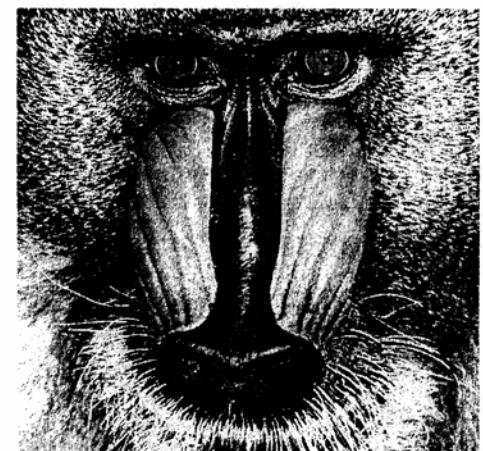
Taistoa jatkui vuosisatoja. Erään taistelun jälkeen Madon visvaa oli päässyt ryöpsähämään Simpanssin anukseen, ja koska erite oli orgaanista ainetta, Simpanssi tuli tiineeksi.

Tiineys kesti 1.5 vuotta ja viimein Simpanssi synnytti terveen pojан. Synnityksessä heikentyneit Simpanssi oli vaan suupala Isolle Madolle, joten Simpanssi koitti olla kohtaamatta Isoa Matoa.

Iso Mato otti luonnollisesti tilaisudesta vaarin ja pian Marskin oli Isoon Madon valtakuntaa. Iso Mato tiesi Simpanssin olevan heikon ja etsi sitä

Marsin sokkeloisista kraattereista.

Viimein piilopaikat olivatkin vähissä. Simpanssin viimeisenä keinona oli tehdä Madolle ansa, josta kumpikaan ei selviytyisi, vaan molemmat kohtaisivat ankaran lopun.

Simpanssi huomasoi tulleen saksuksi

Simpanssi pakeni luolaan ja otti valokuvia omasta synnytyksessä levinneestä perseestään. Tämän jälkeen Simpanssi liimasi perseekuviaan luolan seiniin. Iso Mato ei aavistanut vaaraa, vaan ryömi luolaan oikopäätä. Luolassa Simpanssi odotti pyllystyssä Isoa Matoa, joka ei häkeltynyt vaan tuli mylvienvälistä. Luola sortui, kun Mato näki punoittamaan alkavan Simpanssin ahterin. Visvaa

alkoi taas erittyä Isosta Madosta ja näin molemmat superolennot jäivät luolan vangiksi.

Kummallakin oli magiaa, mutta valkoinen ja musta magia kumosivat toisensa, joten kumpikin olivat niin heikkoja, ettei luolasta pääsy onnistunut. Vaikka Mato olikin hiukan vahvempi, niin sekin oli vankina, koska visva liukasti sen pakoreitin.

Hiljaisuus kesti vuosisatoja. Visvasta syntyneet bakteerit kehittyivät planktoniksi ja kaloiksi. Tuli lentokaloja ja pienet rajaat omaavia kalooja, jotka ajan kuluessa nousivat maihin ja muuttuivat liskoiksi. Liskot kehittyivät eri lajeiksi; oli lentoliskoja, maaliskoja ja vesiliskoja. Maaliskosta

kehittyi apina ja viimein apinasta kehittyi ihmisen. Ihminen osoittautui muita lajeja älykkäämäksi.

Ihminen vai sanottaisko nekru katseli kummissaan taivaalle miettien onkohan tuolla muualla elämää. Lukijat tietäävät, että onhan sitä. Marsissa vaikuttaa Ison Madon ja Simpanssin jälkeläinen Urkki. Urkki ei ollut maagisesti niin vahva kuin vanhempana, mutta osasi matkailla Aurinkokunnan tähdillä ja seurata huvittuneena ihmisen kehitystä.

Me jäämme huvittuneina odottamaan seuraavaa termostaattia ja osa 2/4:ää.

Eläinsatu by Kultsibuldoggi

Oletko koskaan tullut ajatelleksi, mitä hieno sivistys sana logiikka tarkoittaa? No, älä huolestu, sillä en ole minäkään. Tässä kuitenkin tarina siitä, mitä eläimet ajattelevat sen tarkoittavan.

Käyskentelipä karhu tässä eräänä kauniina päivänä metsässä ja tulipa kettu vastaan. Tavallisten tervehdysten jälkeen kettu kysyi ovelan näköisenä: "Tiedätkös mitä sana logiikka tarkoittaa?". "E-en.", vastasi karhu hieman vaivautuneena.

"No, onkos sinulla tulitikkuja?", jatkoi kettu.
"Onhan minulla."
"No, sitten sinulla varmaan on myös tupakkaa."
"Onhan minulla."
"Sitten sinulla on varmaan jossain viinaakin."
"No, onhan minulla."
"Sitten sinä varmaan olet myös käynyt ravintolassakin."
"Olenhan minä."
"Ja olet siellä varmaan juonut väkevämpiäkin."
"Niin, olenhan minä."
"Ja olet varmaan katsellut sitten naisiakin."
"Kyllähän minä."
"Sitten olet varmaan vähän kiksaatellutkin niitä naisia."
"Olenhan minä vähän.", vastasi karhu punastellen.
"No, tämä nyt on sitä logiikkaa.", sanoi kettu ja jatkoi matkaansa.

Karhu käyskenteli nyt erittäin tyytyväisenä eteenpäin, koska tiesi uuden sanan. Tulipa sitten vastaan jänis, jolta karhu kiireesti kysymään, josko tämä tiedäsi sanan logiikka merkityksen. "E-en.", vastasi jänis.

"No, onkos sinulla tulitikkuja?", kysyi karhu.
"Ei minulla ole.", vastasi jänis.

"KULTSI"

Tähänpä sitten terävästi eläimenä karhu sanoi: "No, sitten sinä et varmaan ole koskaan kiksaatellut naisia."

MS TURBA

YSTÄVÄNI ROB

Ystäväsi eivät ole sitä, miltä he näyttävät...

Kylmä kevättuuli puolsi läpi väljästi kalustetun kerrostalohuoneiston. Rob asteli keittiön läpi olohuoneeseen, nuuskaisi Oulun ilmaa, sylkäisi räkälimpin parvekkeen oviaukon kautta ulos ja napitti pullottavat housunsa.

'Ahh'

Rob avasi television. Madonna. Like a prayer. Madonna oli juuri parhaillaan leikkelemässä veitsellä stigmoja omiin käsiiinsä. Rob kyllästyi väliittömästi moiseen näyttelemiseen ja sulki television. Asioista voidaan tehdä tottakin jos vain halutaan tarpeeksi kovasti. Rob kääntyi kantapäällään ja räpytti takaisin keittiöön.

'Leipäveitsi'

Vileää asunto ei kyennyt hillitsemään Robin halua, vaan hän kohotti 25 cm pitkän leipäveitsen korkealle päänsä yläpuolelle ja kirkaisi mielihyvästä ja nautinnosta fasetissa. Rob iski veitsen suoraan toisen kätensä kämmenpohjan läpi ja tunsi samalla äskeistä rajumman orgasmin. Hän vaipui polvilleen kylmälle lattialle, vertavuutava, mutta todellisena ja tulleena. Märkä läikkä samettisten housujen etumuksessa ei haitannut hänen taivaallista oloaan lainkaan, kun hän menetti tajuntansa ja vaipui muovimatolle, verinen veitsi allaan.

Rob heräsi seuraavana aamuna vaikeasti hallittavissa oleva erektili allaan. Hänen kättään jomotti ja siihen laitettu harsoside oli värijäytynyt

punaiseksi, mutta verentulo oli lakanut. Rob nousi suuresta vaaleanpunaisesta sydämenmuotoisesta sängystä ja riisui viimein alushousunsa. Terhakka jäsen poukkoili asennossa väliittömästi. Rob kulki asunnon ovelle, avasi sen ja astui ikkialasti tyhjiään käytävään. Vastapäätä oli toinen ovi.

Ovessa luki 'Siironen'

Hetkeäkään epäröimättä Rob tunki itsensä Siiroseen postiluukusta sisään ja alkoi nytkyttää

edestakaisin. Meteli oli kamala ja koko ovi poukkoili saranoillaan, kun harmoninen syke metallisen ja varsin niljakkaan postiluukun ympärillä saavutti huippunsa. Tehostaakseen menetelmää Rob alkoi hakata herkillä hetkillään ovikelloa välittämättä suuremmin, oliko sisällä ketään.

Räjähtävällä hetkellä Siirosen eteispeili sai spermapinnoiteen ja postiluukku jäi Robin elimen ympärille. Muista kerroksista kuului kolinaa ja muut asukkaat tulvivat portaikkoon.

'PERKELEEN MULKUT', huusi Rob ja käveli hurjistuneena omaan huoneistoonsa, jossa oli 2 huonetta, keittiö sekä myös parveke.

'Minun pitää harjoitella Wappua varten'

Rob sonnustautui samana iltana taisteluvärväristukseen. Kumiset ja notkeat alushousut polviin asti. Rob oli saanut ne erältä pyöräilijältä. Sepaluksen hän toki oli kehitellyt myöhempin housuihinsa, The Doors- merkkinen T-paita oli jo Robin valiokokoelmaa ja oli ollut mukana useimmissa hänen matkoillaan. Rob kiinnitti uudet nahkahihanssa paidan ja housujen ylle ja kiristi ne tiukasti, kuitenkin jättäen tilaa notkeille liikkeille. Kumin pääle farkkuja. Tiukat Levikset mahtuivat juuri ja juuri Robin jalkoihin, mutta ne antoivat

uutta terävyyttä potkuihin. Uusinta uutta oli kuitenkin pikimusta ja piirteeton nahkatakki, josta sai pyyhityä veret huomattavasti helpommin kuin yleensä kaupoissa myytävistä malleista. Jalkoihin Rob laittoi metallikärkiset työkengät, koska varpaat olivat hänen tärkeät.

Rob aukaisi oven ja sieppasi nelimetrisen ruoskansa naulakosta mukaansa. Hän oli valmis maailmaa varten. Valmis.

Heti petsastusta ulko- oesta ulos päästyään Rob näki ruskeilla silmillään naapuritalosta tulleen arviolta 12-vuotiaan tytön. Rob ei tiennyt hänen nimeään, mutta virnisti leveästi huomatessaan kauhun tytön silmissä heti oven auetessa.

Tyttö pysähtyi kuin jäätyneenä pystyyn

Rob ei kuluttanut turhaa aikaa, vaan syöksyi tytön kimppuun parilla askeleella hampaat irvessä. Tytö yritti hutaa, mutta Rob tukki hänen suunsa ja lähti raahaamaan tästä talon sivustaan kohden hartioista voimakkaasti pidellen. Työllä ei ollut mitään mahdollisuksia.

Tiilenpäät eivät tienneet, mikä niitä odotti. Rob tukki tytön suun lopullisesti yhdellä oikealla ja siirtyi jalkoihin. Hän otti tukevan otteen tytön nilkoista, nosti hänen jalkansa ilmaan ja jännitti

lihaksensa. Rob kieputti tytön kokonaan ilmaan ja heitti hänet pää edellä tiilenpäitä kohti uskomattomalla voimalla. Tytön pää halkesi kuin munankuori ja veriset aivot levisivät pitkin seinää ja nuorta kevätruohoja, joka luuli saavansa olla vihreä.

Rob sylkäisi tytön sinisille silmille ja poistui paikalta tympääntyneenä huvin vähyteen.

Ilta oli jo pimentynyt, mutta kaupungilla riitti valoa öiseenkin aikaan. Autot ajelivat korttelirallia ja nuoret pojajolpit pyrkivät saamaan tytöiltä 'pillua' sikäli kun ehtivät. Poliisi ei nähty mitään, vaan ajeli ympäriinsä valitettavan väärissä paikoissa.

Rob lopetti käteen vetämisen, avasi WC:n oven ja tunkeutui väkijoukon sekaan paikallisessa tavaratalossa. Hänen ympärillään oli monia nuoria naisia, suurin osa neitsyitä. Rob pyrki pitämään eläimellisen kuolansa kurissa suuntasi ulos kaupasta.

'Mummeli'

"Anteeksi nuori mies, Te töväisitte kassini kumoon", käänkäti vanha, jo harmaantunut mummeli Robille. Se oli erehdys.

"Olet kuollut, mummeli", Rob töykäisi vastaan ja käveli kulmikkasti kaupan lämpiön kautta ulos tielle. Rob tiesi, että se oli mummon viimeinen erehdyks.

Vanha harmaantunut mummeli aukaisi keskustan

kerrostalossa alaoven ja köpötteli sisään. Hän huokaisi, koska iltta oli väsyttänyt hänet läpikotaisin. Huokaus jätti mustan täplän hänen näkökenttäänsä liian pitkäksi aikaa. Puhelinkopissa odottanut hienhajuinen varjo hyökkäsi hänen kimppuunsa.

Nainen tiputti ostoskasinsa välittömästi ja alkoi kirkua, mutta sai jotain kangasta suuntaydeltä eikä kyennyt kuin ähkäisemään. Rob ähkäisi ja avasi farkkunsa päästääkseen peniksensä vapaalle jalalle. Rob lõi mummon hiljaiseksi ja repi hänen paksut sukkahousunsia nilkkoihin. Alushameesta tuli silppua alta aikayksikön. Rob työnsi osaavat sormensa pikkuhousujen alle ja repäisi ne kahtia helposti. Seuraavaksi Rob levitti puolitajuttoman mummon jalkoja ja työntyi hänen sisäänsä täydeltä laidalta. Mummo ähkäisi. Rob ähkäisi.

Rob ei jättänyt mitään epäilyksen varaan vaan raskasi mummon totaaliseksi. Häntä ei kiinnostanut mikään muu kuin ruiskuttaa tuo vittu täysin sekaisin. Nämä tapahtui ja samassa Rob vetäyti ulos ja iski vertavuotavan mummon vielä puhelinkopin lasiseinän läpi.

Mummo, lasinsirpaleet ja mielettömästi verta jäivät lojumaan portaikkoon, kun Rob poistui paikalta.

Hyvät lukijat. Rob on keskuudessamme, hän voi olla lähin ystäväsi, kuka tahansa. Wappu on tulossa ja Rob on harjoitellut. Emme voi jättää häntä huomiotta. Jotain on tehtävä ennenkuin on liian myöhistä. Juuri sinä tai postiluukkusi voitte olla Robin seuraavat uhrit.

Hauskaa Wappua!

Tietoteekkari-vitsejä part 3 - Puppe

"Tietoteekkari on kova koville"

-Vanha viidakon sanonta-

KOTIMAAN PITKÄ 1991

Tämä matkakertomus kuvaaa OTiT:n ja SIK:n excursiota Etelä-Suomeen huhtikuussa 1991 A.D. Ihmisen muisti kaikessa laajuuudessaan on kuitenkin aika rajallinen, mutta siitä huolimatta kertomukseen on pyritty sisällyttämään kaikki oleellinen siitä, mitä matkan aikana tapahtui. Totuus on joskus tarua ihmeellisempää.

Maanantai-ilta 8.4.1991

Kotimaan pitkää päättiin pohjustaa OTiT:n Excu92-ryhmän järjestämässä Abi-bailuissa. Mestassa oli kiitettävä tunnelma ja kohtalaisesti abittaria juhlimassa kirjoitusten kaatajaisia. Siis mikä oli poikamiehen ollessa... Kello lähestyi jo uhkaavasti kahtatoista, eli ei muutakuin kursiolle lähtevät teekkarit ja fucksit kokoon, ystävällisen tietoteekkarin tarjoamat keppanapullot käteen ja marssimaan ponnekkaan "Talitintti on..." laulun säestysellä kohti Suomen pankin pysäkkää odottamaan bussia. Pysäkki löytyi ja bussikin saapui pienien odottelun ja lauleskelun jälkeen. Reippain mielin pieni iskujoukomme nousi bussiin ja alkoii tekemään siitä, mikä Adamissa oli päässyt vasta pienoiseen alkuun. Matka poti pientä osanottaja pulaa, sillä bussissa istuskeli vain parisenkymmentä iloista veikkoja sekä yksi joukkoon iloiseen uskaltautunut Sähköfucksitar. Ruusut hänelle.

Linja-autossa oli todella tunnelmaa. Eväät maistuivat ja innokkaat teekkarit heittelevät kuperkeikkaa linjurin lattialla. Taisipa joku tosi vauhtiin päässyt Tietoteekkari näyttää yönmitaan persettäkin. Fucksit innostuivat katselemaan Johnny-nimistä hydraulikka-videota, mikä todellisten Alan Miesten makuun oli tosi lapsellinen. Asia, mistä videonkatselijoita kyllä kiitettävästi koko videoon ajan muistuteltiinkin.

Tiistai 9.4.1991

Makoisten, mutta ah niin lyhyiden yönien jälkeen oli heräty. Ankea se oli ainakin sille Tietoteekkari, joka oli varannut reissuun mukaan 30 pulloa keppanaa. Mies kaivelee aamutuimaan laukkuaan lausahtaan:

- Hei, tää laukkuhan on tyhjä. Missä VITUSSA ne keppanat on?
- No ne on vissiinkin juotu yön aikana, huikkaa toinen.
- Niin mutta niiä oli 30 pulloa!!!!
- Niin no....en mä tiedä....!?!?!?!!?!

Tervakosekkeleen saavuttiin ja (D)Enso-Gutzeitin papru-tehdas löytyi. Linjuri parkkiin ja B-52 laivue ulostautui raittiiseen ulkoilmaan leijailleen kohti pääkonttoria. Vastaanottokomitea oli vastassa ja seurue johdatettiin kokoushuoneeseen, jossa näytellään kalvoja tehtaan toiminnaasta, juodaan kahvia ja syödään sillivoileipää, katsellaan video ja lähdetään tehdaskiertueelle.

Tehtaalla katsellaan kuinka paperi kiertyy rullalle ja ollaan onnellisia. Setelipaperiakin siellä kuulemma tehtiin.

-Tehdäänkö täällä paskapaperia?, kysäisee tiedonhaluinen Tietoteekkari

tehdaskierroksen ollessa lopuillaan. Vessapaperia ei kuulemma tehty.

Denso-Gutzeitin vierailun jälkeen otettiin kokka kohti Hyvinkäätä ja ei muuta kuin tutustumaan Kone-nimiseen suomalaiseen mahtifirmaan.

Koneella meille heti alkajaisiksi ystäväillisesti tarjotaan kanarisottoa, jonka jälkeen on pieni dia-ja kalvo esittely Kone Oy:n taustasta ja toiminnasta ja sitten tehdaskiertueelle.

Hyytynytä opiskelijalaumaa kierrättiin pitkin ja poikin tehdassaleja, kontoreita ja kokoonpanohalleja. Onneksi tehdaskiekalle lähtenyt peräpäävalvojatar oli suhteellisen söpö. Kierroksen jälkeen meille jaettiin pyyheitä (siis sauna-pyyheitä) sekä muuta mukavaa tilpehööriä. Työmaakuppilassa tarjottiin lähtiäisiksi vielä limsaa ja pullaa. Sitten pommikonelaivue bussiin ja kokka kohti Espoon Otaniemeä, jonne oli varattu sauna sekä majoituminen Servin majalle.

Ennen saunaan pääsyä olimme velvoitettuja istuskelemaan Dipolin yhteydessä sijainneessa pizza & olut paikassa nauttimassa virrokkeita. Ei siellä koko aikaa oltu, vaan käyttiin hermostuttamassa lähi kaupan kassaneita kyselämällä miksi Lapin Kulta ei ole kylmäkaapissa sekä läheisestä kössihallista sekoitettiin tulevan suurturnauksen pelaajaparit uuteen uskoon. Onneksi kello tuli jo seitsemän ja pääsiästi saunaan.

Löylyhuoneessa lasikantisesta laulukirjasta etsittiin illan teeman sopivat laulut ja siten lauluttiin niin että saunaan paneelit rakoilivat.

Saunan jälkeen Otaniemen fucksit alkavat pelailla jotain ihmeellistä juopottelupeliä. Vähän aikaa pelin juonta seurattuaan Alan Micheet huomaavat että eipä tuossa pelissä niin hirveesti juodakaan, vaan tyynen rauhallisesti kaivavat puuhakassistaan Trivial Boozingin esille ja nopan jäynämisen jälkeen alkavat pelailla tätä tunnettua seurapeliä, saaden osakseen ihailevia katseita.

Muutaman pelikierroksen jälkeen eräs Tietoteekkari tekee sellaisen havainnon, että kahdesta elämän elämisen arvoiseksi tekevästä v:stä paikalla on runsaasti vain yhtä, eli viinaa. Tietoteekkari hermostuu, käy Servin majalla vahitamassa haalareiden tilalle iskukampeet päälle (farkut ja OTiT-verryttelytakin), hyppää paikallisbussiin ja häipyä Helsingin syntiseen sykkeeseen. Tämän tempun tekivä myös muutamat muut Oululaiset uroot. Muu seurue jää pelailemaan Boozingia ja luomaan sosiaalisia suhteita Otaniemeläisten kanssateekkarittarien kanssa.

Tällä välin seikkailunhaluinen Tietoteekkari oli jo saapunut Hesaan ja pienennä maalaispoikana lähee kyselemään taxikuskeilta lyhintä tietä lähimpään menopaikkaan. Monien seikkailujen jälkeen tie vie KY-Exitin. Ilta kuluu oluen ja jutustelun merkeissä. Kello käy ja Otaniemeen pitäisi päästää. Yht'äkkäi ujo Teekkaripoika huomaakin olevansa pimeällä hautausmaalla. Ei muuta kun palava kynttilä kättee tuomaan valoa yöhön. Jostakin revitään kyltti mukaan ennenkuin saavutaan aidalle jonka yli hypätään, huidotaan lähin taksi ja painutaan sataakolmekymppiä Servin majalle.

Myöskin Helsingin yöhön saapunut Tietofucksit oli löytänyt kapakasta naisseuraa ja tietysti mies alkaa coolisti tarinankerrontaan.

- Iltaa, meillä olisi tuolla Otaniemessä pienet saunaillat ja bailut. Käytäisiin siellä ja sitten lähdettäisiin rankasti naimaan. Hei, neiti... Neiti..., minne te menette???????

Servin majalla oli onneksi vielä joitakin Alan Miehiä pystyssä hieromassa oikein kaksittain söpöä teekkaritytöö. Sähköteekkari hieroo jalkaa ja Tietoteekkari niskaa. Tietoteekkari l istuu lähipenkillä kannustamassa.

- Astu,Astu,Astu, huutilee Tietoteekkari ja hakkaa käsäään yhteen.

Kauempana oleva Tietoteekkari2 ajattelee että tuosta pelleilystä on tehtävä loppu. Viehkeästi hän konttaa neidin tykö ja katsoo häntä syvälle silmiin.

- Mua haluttas naida sua tissien väliin.
- MITÄ!!!, huudahti tyttö.
- Nii että eikö siitä lähetä naimaan tissien väliin.
- Mä lyön sua, mä lyön sua, informoi tytteli ja juoksi huutaen pois.

Keskiviikko 10.4.91

Ryssyinen resujengi nousee taas aamusella bussiin ja suuntii kohti Loviisan ydinvoimalaa.

Infopisteessä käydään nukkumassa dia- ja kalvoesitys, sekä esitetään insinöörlle tunnin verran tyhmiä kysymyksiä. Voimalassa käydään pieni kiekka turbiinhallissa ja ihaillaan voimalan ohjaamoa lasiseinän takaa. Tulomatkalla kolme Tietoteekkaria eksyy porukasta ja jää ajelemaan hissillä kerrostien välejä ees taas. Oma porukka onneksi sitten löytyy. Ruokalassa juodaan kahvit. Sen jälkeen ajetaan takaisin Loviisaan, jossa käydään Siwassa ja Alkossa.

Karhulassa (kai se oli Karhula) pysähdytään syömään. Porukka painuu pizzalle, mutta taloudesta tarkat Tietoteekkarit ottavat omat evääät mukaan, eli pötkön Atria-lenkiä.

- Entäs teille, tarjoilija kysyy.
- Ei meille mitään, huudahtavat Tietoteekkarit.
- Meillä on omat evääät mukana, he toteavat ja alkavat miehissä järsiä lenkkimakkaraansa.

Tietoteekkarit päättävät kuitenkin antaa tovereilleen syömärauhan ja istahtavat ulos Karhulan tyhjälle torille juomaan pullolliset keppanaa. Pullot tyhjennettyään he jättävät ne keskelle toria ja marssivat junaa-muodostelmassa bussille. Paria

minuuttia myöhemmin pullot käy keräämässä joku mummo, joten köyhää mummoa auttaakseen hyväsydämiset teekkarit kävät viemässä torille aina uuden pullon, jonka mummo aina hakee pois. Aika tietysti mitataan, kuinka kauan mummolla yhteen noutoon menee.

Tarzan maitolavan katolla

Matkalla Lappeenrantaan yhtä Sähköteekkaria alkoi liiaksi hänelle tarjottu raaka kossu oksettamaan, eli ei muuta kuin pussi turvan alle ja eineet ulkomaailmaan. Haisevan kassin hävittämiseksi bussi pysäytettiin onnekkasti erään maitolaiturin eteen, jonka katolla oli sukunimikyltti. Valveutuneelta Tietoteekkarilta ei mennyt nanosekuntiaan kyltin huomaamiseen, ja jo sekuntia myöhemmin hän oli kavunnut notkeasti kuin Tarzan maitolaiturin katolle nitkuttelemaan kylttiä katosta irti. Juuri kun kyltti on lähtemäisilleen irti, paikalle touhuttaa läheisestä talosta joku jyväjemmari.

- MITÄ HELVETTIA TÄÄLLÄ TAPAHTUU. JÄTTÄKÄÄ SE NIMIKILPI RAUHAAN, huuttaa mies pipo päässä täristen, vaikka lämpöö auringossa on ainakin 20 astetta.
- MITKÄ TEIDÄN NIMET ON, NIMET SELVILLE, paasaa mies ääni väristen. Samalla Sähköteekkari oksenteelee tienpientareelle vielä viimeisiä vihreitä limaklimppejä.
- EIKÄ TÄNNE SAA OKSENTAA, karjuu maamies tosi helpottuneelle Sähköteekkarille. Samaan aikaan Maitolaiturin katolla häärinnyt Tietoteekkari on saanut kyltin irti, heittää sen

maahan landepaukun jalkojen juureen ja häipyä katolta bussin uumeniin kuin sperma pilluun.

- MISSÄ BUSSIKUSKI, KUSKI TÄNNE. POLIISSI!. ETTE LÄHDE MINNEKAÄN ENNEN KUIN POLIISSI ON TULLUT, paasaa mies ja hyppi tasajalkaa kuin venäläinen kasakka. Onneksi raha kelpasi navettapaviaanillekin, ja saatuaan 150 mk apulannan ostoon äijä häipyi ja lähti isoisan takoma sukukylti kainalossa suremaan tehtyä tiutyötä.

Lappeenrantaankin saavuttiin ja koska paikallisessa opiskelijasaunassa ei ollut patiota, sellainen tietysti rakennettiin raahaamalla paikalle pöytä ja pari penkiä läheiseltä porrastasanteelta. Saunasta oli mukava tulla aina patiolle vilvoittelemaan ja eiköhän joku lapsellinen Tietoteekkari innostu vielä pyyhepäällä kiikkumaan läheisellä leikkipaikalla sekä heittelemään lumihangessa muutamat kuperkeikat paikallisten alkusuukkaiden iloksi ja riemuksi.

Aitoa liikunnan riemua

Saunan jälkeen lähdetään kaupungille, jossa käydään heittämässä kuperkeikat puolityhjiissä kapakoissa kunnes löydetään niin täysi kapakka, että sinne viisitään jäädää. Ilta menee bailauksen ja viinan merkeissä.

Yöpaikkaan jatkoille on saatu mukaan naisiakin, jotka kuitenkin suorasukaisten vihjailujen johdosta häipyvät kuitenkin pikimmiten. Naisten lähdetyä teekkarimainen ilonpito saa vallan ja miehet lähtevät ulos jäävämään. Voimakkaat tekniikan opiskelijat saavat nostettua pyörätelineen nojalleen vasten läheisen opiskelija-asuntolan toisen kerroksen parveketta. Kuolemaa uhmaava Tietoteekari kiipeää telinettä pitkin parvekkeelle ja koputtaa hienovaraisesti parvekkeen ovelle. Hetken kuluttua ovi aukeaa.

- Hei. Mikä sun nimi on?, kysäisee Tietoteekkari.
- Mää oon Marjo, vastaa oven avannut tytö unisella äänellä.
- Onko sulla viinaa?
- Ei oo.
- Onko sulla tupakkaa?, Teekkari kysyy.
- Ei oo.
- No hyvä yötä sitten, lausahtaa Tietoteekkari ja kapuaa parvekkeelta alas.

Torstai 11.4.91

Aamu aukenee taas valjuna urhealle kursioporukalle. Kassit bussiin ja kohti Lappeenrannan keskustaa tutustumaan pysähdyksissä olevaan paperitehtaaseen.

Sen jälkeen bussi kaartaa ABB-Strömbergin pihaan. Ruokalassa meille tarjotaan hernekeittoja ja pannaria, jonka jälkeen nukutaan kalvoesitys. Tehdiskiertueella kolme Tietoteekkaria kypsyy täydellisesti ja he lähtevät potkulaudalla ulos ulkoilmaan. Siellä vähän aikaa käveltyään he huomaavat sivukadulla kaksi vierasta teekkaria.

- Näitkö sää niiden haalaria?
- En.
- Juostaan niin saadaan seuraavassa kadunkulmassa kiinni!

Kun vieraat teekkarit saadaan kiinni ne paljastuvat kahdeksi mustaisammaksi, joilla on kukkuhuivit päässä.

ABB:n jälkeen vuorossa oli joku maakaasutehdas, mutta kolme Tietoteekkaria otti laatuviiniit

(soppa&messu) ja tytöt (ABB:ltä keikattu tyttökalenteri) mukaan ja lähtevät läheisen järven rantakiville nauttimaan aurinkoisesta kevätiltpäivästä. Ilta-päivän mittaan rantaan ilmestyy sitten muitakin kypsyeitä kursiolaisia.

Vierailun jälkeen käymme Lappeenrannan uimahallissa peseytymässä. Valitettavasti vain toinen uimahallin kahdesta saunaista oli lämmitetty. No ainahan voi lauleskella porukalla kylmässäkin saunassa ennen siirtymistä sinne toiseen lämmitettyyn.

Bussimatkalla kohti Kuopiota eräs AUK:n käynyt Tietoteekkari saa halun antaa sikaa kanssamatkustajilleen bussin äänentoistovälineiden välityksellä. Matkan aikana jo tutuksi tullut lauseenparsi: Se ottaa jolla on, sai nyt uutta pontta.

HENKILÖKOHTAISTA-PALSTA

Oletko pitkätkin tumma tyttö? Haluatko elämääsi muutakin säpinää kuin veljesi? Kyrpää tarjolla iltaisin, yst. vast. toimitukseen nimim. 'Herbert'

Homoklubi tiedottaa! Kimppanussijaiset 2.5. kiltatalolla! Uudet ja vanhat jäsenet tervetulleita.

Reservin ryhmänjohtajan komennolla pulloa kilistettiin hurjalla tahdilla. Pahaksi onneksi yhdellä Tietofucksilla jää kierros väliin, joten tyhmälle alokkaalle on tietysti annettava sikaa oikein isin kädestä.

Se-ottaa-jolla-on leikin jälkeen yleiseksi käskyksi tuli OTTAKAA, jonka jokainen toisti mahdollisimman isoon ääneen ja kallisti pulloa äänä kohti. Seuraavan tunnin aikana, OTTAKAA-komentojen singahdellessa noin puolen minuutin välein, alkoi kurkohuikkakin tuntua pikkulasten näperrykseltä.

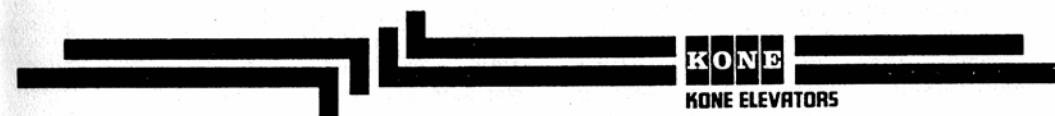
Kuopioonkin saavuttiin ja parisenkymmentä F-16 hävittäjä-pommittajaa syöksähää bussista ulos kaupungille. Kapakoissa heitellään kuperkeikkaa, lauletaan pöydiltä paikallisille alkusukkaille isänmaalisia lauluja sekä maataan baariteikillä. Sen verran ymmärtämättömiä Kuopiossa oliin, että kolme iloista Tietoteekkaria ei päässyt Pujon Sarveen haalarit päällä.

Kello kolme yöllä porukka haahuilee bussille ja vielä kun noukitaan häntähommissa ollut Tietofucksi mukaan kyytiin, niin kotimatka Ouluun voi alkaa.

Oulussa olemme perjantai-aamuna kuuden kieppeilla aamulla ja väsynyt mutta onnellinen kursiopoppoo haihtuu kukin taholleen toipumaan matkan rasituksista. Kädet vapisivat vielä lauantainakin.

NAINEN! Oletko yksin iltaisin? Tule hieroskelemaan klitoristasi kanssani ja keskustelemaan vakavia miehistä. Yst. vast. toimitukseen nimim. 'Märkä Bertta'

Kumisaapasmallia etsitään Nuukialle, yst. vast. toimitukseen nimim. 'pitkäkoipi'

**50 000 HISSIÄ
HYVINKÄÄLTÄ
vv. 1966-1990**

JÄYNÄKISAT 1991

Kiltamme osallistui vuotuiseen jäynäkisaan kunniaikkaasti ottaen viimevuotiset velttoilut (ei osallistuttu) takaisin. Kisoja oltiin jo suunniteltu pidemmän aikaa eri porukoissa yleisen epätietoisuuden vallitessa ajan kohdasta ja joukkueiden kokoonpanosta. Tämä ei tietenkään vaivannut hetkeäkään jäyniä suunnitellessa, erilaisia kepposia oli varastossa jo ennen joulua. Tosin monet niistä piti sensuroida...

Esitähviin piti kuitenkin paneutua ennen varsinaiseen skabaan ryhtymistä. Ja ne ne vasta olivatkin, tehtäviä.

- 1) tehtävä vaalimainos Fritz U. Röppösestä
- 2) ojennettava kahdelle clävälle poliisille dianthus caryophyllus
- 3) saatettava päivän valoon kaksoisirvileukaservomoottori

Porukkaa koottiin ja yksi kaunis iltapäivä kiltahuoneeseen ilmestyi PIENI joukko "innokkaita". Ja hommahan hoiti!

Vaalimainos tehtiin olutpurkkiin, samalla tuumaristoa voideltiin tölkillisillä IV-olutta. Tarhaneilikat ojennettiin virkavallan edustajille, tosin kun yritymme saattaa kukkasia sinimarjojen känniyihin tiistaina, niin emme saaneet kiinni yhtään virkapuista. Koko poliisitalossa ei ollut kuin kaksi siviilipuista päävystäjää. Keskiykkona olikin jo pikku pakko löytää em. vaatimukset täyttävät henkilöt. Joten tuumasta toimeen ja poliisia pallista; marssimme Corollalla poliisistationille ja pyysimme kahta virkapuista tyypipä ilmestymään valokuvaan neitokaisen kanssa. Sitten vain odotimme, odotimme, odotimme ja odotimme. 50 min. paikalle saapumisen jälkeen kaksi autoilevaa sinimarjasta törmäsi paikalle ja poseerasi ansiokkaasti. Kuvat saatati ja silleen.

Servosekopsykosaattoria tehtiin pari päivää, ryömittiin Linnanmaan alla kiemurtelevissa käytävillä ja kerättiin kamaa. Roinat koottiin entisen nauhakirjoittimen koteloon hieman modifioiden ja hökörys rahoittiin tuomiolle.

Vaalimainoksia tehdessä otettiin huomioon ehdokkaan teekkaritausta ja mainokset liimattiin IV-olut purkkeihin. Oli muuten mahdottoman tyyliskäs vaalimainos, minun nimeni olisi mennyt kyllä Frits U. Röppöselle, AIV-puolue, no: 1-.

Keskiviikkona piti sitten kaikkien esijäynien olla valmiina ja esittelykelpoisia 16.00 Rauhalassa. Olimme ainoa joukkue, joka oli ratkaisut dianthus caryophyllus-arvoituksen. Mahdollisia lisäpisteitä. Tuumaristo oli tosin hieman hapan kahdesta syystä, meillä ei ollut haalareita, olut oli lämmintä ja poliiseista kehitetyt kuvat olivat väriillisiä, yksi perusväri / paperi! Kolme asiaa siis... (OTIT voitti esitehtävät toim.huom.)

Kaikki joukkueet pääsivät kuitenkin jäynäämään. Meitä oli paikalla SIK, OTIT ja KONE. Pakolliset jäynät annettiin säästöposuissa, jotka piti palauttaa ehjinä Caagoon. Omamme aukaisimme salaisen aseen avulla... sitten piti vain miettiä kuinka perustaa Spermapankki ja etsiä sille asiakkaita! Mutta tässä tuli nyt hieman kiirehdittyä asioiden edelle.

Kerätäksemme mainetta kaappasimme Maksin, Väihämäen Minnan, tuumariston jäsenen. Maksi vietti säälöön, huolehdittiin oluen riittämisestä sekä ruokapuolesta ja jätettiin onnensa sekä parin apurin nojaan. Pari tuntia myöhemmin Maksi palautettiin Tahkokankaalle bussin päätepysäälle kunhan ensin oltiin varmistettu siitä, että jälkipolville tuli otettua tarpeeksi kuvia Maksista köysisissä, sidottuna, ylösalaisin ja selällään. Kuulostaa herkulliselta, eikö?

Samaan aikaan kun pieni osa joukkueesta siirsi Maksia paremmille oluttantereille, niin jäljelle jäänyt aktivisti porukka aihetti liikeneruuhkia. Toista autoa hinattiin pitkin kaupunkia,

hinausautosta nostettiin konepelti pystyn keskellä siltaa jne.

Kun Maksi oli saatu väliaikaisesti pois arvostelemasta, ryhdymme Tietomaan pihalla tekemään kauniita lappusia liimattavaksi Alkojen, hautaustoimistojen ja muiten liikkeiden seiniin/ ikkunoihin. Patrosella on ilmiseniä mainoskyltien maalarin lahjoja, hieman harjoitusta vielä niin ties vaikka minne pääsisi. Oli aika tuhdit tuoksut tussissa...

No sitten illemmallakin hieman taivas tummui salliakseen mustapukuisten tuholaisien liikkua, aloimme töihin. Kolmeen ALKOon vietin LOPPUUNMYYNTI kyltit, todella isot sellaiset, sekä parit pienemmät ilmoitukset ikkunoihin. Tuli yhdellä ALKOlla hieman kiirus...

Kaksi hautaustoimistoaikin ilmoitteli vielä aamulla kanta-asiakas-aleestaan oikein komeilla punaisilla tekstillä tehdyillä plakaateilla.

Saadaksemme tehtyä jotain vanhaa, tekaisimme

parin pankin eteen ruumiita, siis liituviivoja ja hieman "verta". Sik tosin turmeli osan...

Ilta-Sanomien lööppejä tulikin tehtyä aika reilusti, noin 45 kpl. Tuntui ettei niitä saa millään jaettua, mutta mutta, kaikki oisi menny mutta kun piti säälyttää killalle omat kappalet ja tuumaristokin halusi omansa. Niitä olikin hauska jaella, porukat katsoi monttu auki, mutteivat tehneet mitään. Anttilassakin yksi vartija katsoi vierestä, muttei edes tullut kohti. Oli se kivaa!

Se pakollinen jäynä, spermapankin perustaminen onnistui hienosti. Saimme tosi hienon aparaatin, mutta poliisi takavarikoi sen siveyssäännöksiin vedoten. Kuvatkin epäonnistuvat, niinkuin melkein kaikki kisan kuva ei sen puoleen, joten tuloksen arviointi jää tuumariston harteille. Siis koko kisan tuloksen.

Joukkue, virallinen:	Kuskit:
Olli Hyppä	Kari Pirttikangas
Petri Patronen	Marko Palola
Päivi Passoja	Simo Piironen
Ville Kempainen	

MAAILMANENNÄTYS
OTiT & SIK TAVOITTELEVAT
WAPPUNA
TANDEM RULLASUKSIHIIHDON
UUTTA MAAILMANENNÄTYSTÄ
¤ OSALLISTU ! ¤

UUSIKATU 23, 90100 OULU, PUH. 981-224 355

*the number
one
music bar
in town*

WAPUN 91 OHJELMA

SU 28.4.1991

- klo 12:00 Suuri Kirkkovenesoutukisa, Tuiran Uimaranta
Rannalla Saappaanheitokisa

MA 29.4.1991

- klo 10:00 Tempaukset alkavat letkun puistossa
klo 14:00 Fuxikisa, letku
klo 19:00 Iltajuhla, Cafe Adam ohjelmassa:
 Cafe Adam House Band
 TeekkariTorwet
 “Tanhuesitys”

TI 30.4.1991

- klo ???:? Iltajuhla päättyy
klo 10:00 Tempaukset päättvät
klo 12:00 TeekkariWappu julistetaan alkaneeksi, Rauhala
klo 12:15 Wappukulkue lähtee Rauhala
klo 12:30 Franzenin lakinus, Franzenin puisto
klo 13:00 Kaljaviesti Rantatori
klo 13:30 Yhteinen tempaus (köydenveto)
klo 14:30 Fuxien uinti teatterin edusta
klo 16:00 Hyvän aattoillan toivotukset
klo 19:00 Iltajuhla EDEN ohjelmassa:
 TeekkariTorwet
 Skylights
 Irish Friday

KE 1.5.1991

- klo 02:00 Iltajuhla päättyy
klo 03:33 Ashemadunnelin Ijaulujuhlad
klo 05:00 Fuxien lakinus
klo 06:00 Sillis (epävarma)
klo 09:00 Shampanjamatinne Linnansaari